

Det har i det hele taget ikke anført nogen som helst af Anlægssummerne for alle disse forskellige Forslag, der siges endogsaa derom: Da det for Tiden er umuligt blot tilnærmelsesvis at fastsætte Anlægssummer for Jernbaner, Færger og Brobygninger, har Flertallet anset det for rigtigt at udelade Anlægssummerne af Forslaget og i Stedet for at lade dem blive fastsat paa de aarlige Finanslove. Denne sidste Passus er jeg ikke just saa glad ved, for det betyder jo — jeg vil ikke sige, at Landstinget fraskriver sig Ret til at have med disse store Millionbevillinger at gøre, men det betyder alligevel mange Gange, at vi faar saa lidt Indseende med, hvor mange Penge der skal bruges, fordi det har været Skik gennem mange Aar, at Landstinget ikke ændrede stort ved Finansloven, vi bliver jo ilde set, dersom vi forandrer derved. Nu har der ganske vist staaet en Strid om, hvorvidt Landstinget bliver mægtigere efter den nye Grundlov, jeg ved ikke noget derom, den Strid er jo ikke til Ende endnu. Skulde vi blive saa meget mægtigere, saa kan det maaske bedre gaa an at beholde denne Bestemmelse. Men som sagt, at det hele skal afgøres paa Finansloven, synes jeg ikke rigtigt om. Jeg ved nok, at der er sket noget af den Art tidligere. F. Eks. er Dobbeltsporet fra Fredericia til Daugaard vedtaget ved en Bevilling paa Finansloven, men det er dog kun en enkelt Foranstaltning, og det er ikke som her, hvor det, ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal sige, det drejer sig om, men det er vel rimeligvis en 150 Mill. Kr., og jeg synes ikke saa godt om at faa deres Anvendelse gennemført ved Bevillinger paa Finansloven.

Folketinget siger for øvrigt i sin Betynkning, at Tiderne nu er saadanne, at det er aldeles umuligt at begynde paa at bygge noget, og man skulde saa have sluttet, at de vilde have sagt: Ja, men lad os saa lade det hele vente. Men det har Folketinget ikke sagt, det har tværtimod ment, at det vilde forbedre Forslagene. Jeg indrømmer, at der maaske er Forbedringer deri, og det er muligt, at hvis vi havde Penge nok, vilde jeg være med til mange af disse Forbedringer. Den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen, at han i Folketinget havde udtalt, at han muligvis kunde gaa med til en Aarhus—Randers-Bane, øjeblikkelig svarede Folketinget ham med at vedtage en saadan Bane. Han udtalte ligeledes noget om, at foruden disse mange Privatbaner, som var forelagte — saa mange var der jo ikke den første

Gang — kunde han eventuelt tage nogle flere med, og Folketinget svarede prompte med at sige: Vi tredobler Antallet. Jeg kunde nok have ønsket, at den højtærede Minister havde været knap saa føjelig overfor Folketinget, og det kan jo være, at det kun er Folketinget, Ministeren er saa bøjelig overfor.

Som Begrundelse for disse Forslags Fremkomst og Vedtagelse i Folketinget er anført forskelligt. Det blev sagt, at man vilde forebygge den store Arbejdsløshed, som man mente vilde komme især i Vinter. Ja, jeg anser ogsaa Arbejde for meget bedre end Almisse, men adskillige Arbejder, ogsaa Jernbanearbejder, blandt dem, vi har bevilget, er jo endnu ikke tilendebragt. Jeg nævnedes for Dobbeltsporet Daugaard—Fredericia. Her er ikke gjort et Spadestik endnu. Der er Banen Ringsted—Næstved, den er der heller ikke gjort noget ved, og det samme gælder adskillige Privatbaner. Jeg tror nok, at der kunde blive en Del Arbejder endda, og desuden frygter jeg for, at selv om vi vedtager alt dette her, kan der ikke blive Brug for noget Arbejde i den Anledning, fordi der skal gøres saa mange Forarbejder. Det tager et Aarstid, inden man kan begynde at grave løs paa de forskellige Spor, og varer det saa længe, kunde vi dog maaske haabe paa, at Krigen var til Ende, og at Forholdene havde bedret sig noget — det er jo kun et Haab, og det er ikke sikkert, at det gaar i Opfyldelse.

Saa siges det, at vi skal have en samlet Plan at arbejde efter. I 1908 havde vi ogsaa en samlet Plan, men det viste sig hurtigt, at den Plan var for ringe, den har ikke kunnet strække ret langt, og jeg er ogsaa bange for, at det bliver galt med denne Plan, at den heller ikke kan strække ret langt. Der er allerede under Forhandlingerne kommet adskillige Antydninger frem i Retning af betydelige Udvidelser. Der er f. Eks. antydet en Rute Rødby—Femern, og Lille Bælts Broen har vi under Overvejelse, saa der er adskillige Ting, som dog ikke kommer med, og som nok vil melde sig inden ret længe, saa nogen absolut samlet Plan er det ikke.

Den højtærede Minister sagde, at det var en Kraftanstrengelse, vi maatte gøre, for at faa Forholdene ordnet paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Jeg indrømmer, at det er en Kraftanstrengelse, og jeg synes, at den er saa stor, at jeg tvivler lidt om, at vi virkelig kan magte den. Jeg har ikke noget at sige imod, at meget af det er godt, men naar man siger, at Planen skal være fuldt tilfredsstillende, maa jeg